

Μέτρα-ταφόπλακα της υπεσχημένης διαπραγμάτευσης

Πριν τις εκλογές του Ιουνίου, τα τρία κόμματα τα οποία σήμερα συγκυβερνούν υπόσχονταν την επαναδιαπραγμάτευση της πιο βάνουσης δανειακής συμφωνίας στα χρονικά του προηγμένου καπιταλισμού.

Σε περίοδο πώλωσης είναι σωστό να προσπαθούμε να θεμελιώνουμε τον μεταξύ μας διάλογο εξ αρχής, ξεκινώντας με σημεία στα οποία συμφωνούμε όλοι. Έστω ότι πιστεύουμε πως ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ εννοούσαν αυτό που έλεγαν περί επαναδιαπραγμάτευσης.

Ένας τέτοιος κοινός τόπος από τον οποίο μπορεί να ξανα ξεκινήσει πολιτισμένα ο δημόσιος διάλογος είναι η συνειδητοποίηση πως για να μπορέσει η ελληνική κυβέρνηση να διαπραγματευτεί σοβαρά με τους ευρωπαϊούς εταίρους μας την αλλαγή της Μνημονιακής «λογικής» που πνίγει την χώρα, είναι απαραίτητο να μην φοβάται ότι μια διαπραγματευτική αποτυχία θα την φέρει στο σημείο (σε περίπτωση που δεν λάβει την επόμενη «δόση») να αδυνατεί να καταβάλει μισθούς, συντάξεις, να πληρώνει τον ΟΤΕ και την ΔΕΗ των δημόσιων υπηρεσιών κλπ. Πράγματι, όπως θυμάστε, αυτή ήταν, από τον Μάιο του 2010 (αρχής γενομένης με τον κ. Παπακωνσταντίνου), η δικαιολογία των κυβερνώντων για το γεγονός ότι ό,τι μέτρα τους ζητούσε η τρόικα εκείνοι τελικά ενέδιδαν. Περιληπτικά, το επιχείρημά τους ήταν: «Με πρωτογενές έλλειμμα δεν μπορείς να διαπραγματευτείς!» (Σημ. το πρωτογενές έλλειμμα εκμηδενίζεται όταν τα φορολογικά έσοδα του κράτους αρκούν για να κάνει το δημόσιο όλες τις πληρωμές του πλην των τοκοχρεωλησίων στους πιστωτές του.)

Έστω ότι συμφωνούμε σε αυτό (παρόλο που θεωρώ ότι ακόμα και με πρωτογενές έλλειμμα διατηρείς την ευχέρεια να διαπραγματευτείς εφόσον το κόστος μιας αποτυχημένης διαπραγμάτευσης είναι μεγαλύτερο για τους εταίρους σου από ότι για εσένα). Τι θα σήμαινε μια τέτοια συμφωνία μεταξύ κυβερνητικών και ημών της αντίπερα όχθης επ' αυτού; Θα σήμαινε ότι συμφωνούμε πως, δεδομένης της ανάληπτης απαιτητικότητας της τρόικας για μέτρα τα οποία δολοφονούν την αγελάδα που θα πρέπει να παράξει το πολυπόθητο γάλα, το εθνικό μας συμφέρον, και καθήκον, επιβάλλει να κάνουμε ό,τι μπορούμε ώστε να εκμηδενιστεί το γρηγορότερο το πρωτογενές έλλειμμα του δημοσίου ώστε η κυβέρνηση να αποκτήσει την διαπραγματευτική ισχύ που της λείπει σήμερα. Να μπορεί, με άλλα λόγια, να πει όχι στην επόμενη δόση (αν δε ικανοποιηθούν κάποιοι κοινώς συμπεφωνημένοι όροι της ελληνικής πλευράς) χωρίς να αγωνιά για το που θα βρει χρήμα για να καλύψει τις υποχρεώσεις του δημοσίου στους έλληνες πολίτες. Να φοβάται, δηλαδή, πιο πολύ η τρόικα την μη καταβολή της δόσης απ' ότι η ελληνική κυβέρνηση, καθώς στην περίπτωση που δεν έχουμε πρωτογενές έλλειμμα η μη-απόδοση της δόσης θα σημάνει πως οι μόνοι που δεν θα αποπληρωθούν από το ελληνικό δημόσιο θα είναι η ΕΚΤ και οι πιστωτές τους οποίους εκπροσωπεί η τρόικα.

Ωραία, έστω ότι όλοι μας συμφωνούμε: *Νυν υπέρ πάντων η εξάλειψη του πρωτογενούς ελλείμματος*. Τι πρέπει να γίνει ώστε να εκμηδενιστεί το πρωτογενές έλλειμμα του ελληνικού κράτους; Η απάντηση απλή: Χρειαζόμαστε μέτρα (μειώσεις δαπανών συν αυξήσεις εσόδων) της τάξης των 2 δις. Μάλιστα, για να αντιστραφεί η κοινωνική αδικία και να ελαχιστοποιηθεί η μείωση της ζήτησης, προτείνω τα μέτρα αυτά των 2 δις να προέλθουν χωρίς αύξηση φόρων αλλά με μείωση των μισθών και συντάξεων του δημοσίου από πάνω προς τα κάτω.

Αντί όμως για μέτρα 2 δις τέτοιου είδους, η κυβέρνηση (υπό την πίεση της τρόικας) επιβάλλει οριζόντια μέτρα 13,5 δις, εκ των οποίων τα 7 με 8 δις θα επιβληθούν εντός των επόμενων 12 μηνών, την ώρα δηλαδή που η κοινωνική οικονομία μας βρίσκεται στα πρόθυρα του θανάτου.

Νομίζετε πως αν τα μέτρα «εξοικονόμησης» για το 2013 ανέλθουν στα 7 δις, θα παραχθεί μεγαλύτερο πρωτογενές πλεόνασμα (από ό,τι αν είχαν περιοριστεί στα 2 δις); Σε καμία περίπτωση! Σύμφωνα με ερευνητές του ΔΝΤ, τα μέτρα αυτά θα επιφέρουν μείωση του ΑΕΠ κατά 20 δις με αποτέλεσμα την μείωση των φορολογικών εσόδων κατά τουλάχιστον 9 δις – κάτι που θα καθυστερήσει πολύ περισσότερο την δημιουργία του πρωτογενούς πλεονάσματος που όλοι θεωρούμε προαπαιτούμενο για μια σοβαρή διαπραγματεύση.

Περιληπτικά, η τρόικα μας επιβάλλει 7 ή 8 δις περικοπές εντός του 2013. Αν τις αποδεχθούμε, όπως θέλει η κυβέρνηση (συμπεριλαμβανομένης και της ΔΗΜΑΡ που δεν έχει αντίρρηση σε αυτά τα νούμερα – αλλά κρύβεται πίσω από το φύλλο συκής εργασιακών νόμων που έχουν πάψει να εφαρμόζονται εδώ και καιρό), ο εκμηδενισμός του πρωτογενούς πλεονάσματος θα καθυστερήσει τουλάχιστον έναν χρόνο. Όσο καθυστερεί αυτός ο εκμηδενισμός, η κυβέρνηση μπορεί να ισχυρίζεται ότι δεν μπορεί να διαπραγματευτεί (ελέω πρωτογενούς ελλείμματος). Αν όμως η κυβέρνηση ήθελε πραγματικά να διαπραγματευτεί θα έπρεπε να περιοριστεί σε μέτρα 2 δις, χωρίς την σύμφωνη γνώμη της τρόικας, να πετύχει εντός 4 εβδομάδων πρωτογενές πλεόνασμα και, τότε πλέον, να πει στην τρόικα: «Αν δεν θέλετε να πάρουμε την δόση, εμείς δεν έχουμε πρόβλημα. Το πρόβλημα θα το έχει η ΕΚΤ που δεν θα την αποπληρώσουμε στην ώρα της έως ότου εσείς μας παρουσιάσετε ένα πρόγραμμα προσαρμογής το οποίο να είναι λογικό και να έχει πιθανότητες επιτυχίας χωρίς να εξαφανίζει από προσώπου γης τον ελληνικό λαό.»

Δεν το κάνουν όμως. Οι κυβερνώντες ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ προτιμούν, όπως είναι προφανές, να παίζουν το χαρτί του υποδειγματικού κρατούμενου. Μόνο που οι δεσμοφύλακες δεν θα τους χαριστούν. Άλλωστε κανείς δεσμοφύλακας δεν εκτιμά τον λακέ κρατούμενο, όσο και να προσπαθούν να εξαφανίσουν κάθε ίχνος ανεξαρτησίας και αυτοσεβασμού από όλους τους κρατούμενους που τελούν υπό την δική τους επίβλεψη και κυριαρχία.